

*Finta Éva***Gyermek**

Bárhova futna az ember  
füрге a lét meg az elme  
Marcika lép be a képbe  
gondjaimat kinevetve.

Marcika édesen játszik  
homloka mennyei szikra  
elmerül benne a játék  
gondos a tíz kicsi ujjá.

Bármibe fog a nehézség  
fényesen ül fel az arcra  
látszik: a béke nem érték  
szoktat a játék a harcra.

Játszik az édeni gyermek  
mélymerülésben a teste  
homloka mint alabástrom  
arca figyel idelesve.

**Birka, béka, rózsaaág***(Marcikának)*

Birka, birka, birka, birka ég  
gyapjúillatban a buborék  
angyaltoll és madártoll is pont  
ilyen illat, mikor lángot ont.

Béka, béka, béka, béka ring  
smaragd ágon, mint egy kicsi ing  
tele szájjal telihold figyel  
hova lett a tegnapi delej.

Rózsa, rózsaa, rózsaa, rózsaa döf  
tüskéjével ujjacskádba köt  
lenge a szél, ruhádba akad  
pörögsz majd, mint szélben a kalap.

**Koronám**

Tetőzi fejem hatalom  
koronám, pártám, csillagom:  
zászlós rúd végére kötött  
Tejúton járó Göncölök.

Járja a földet vereség  
hideg nyomában veres ég  
feltámadásunk kérdezi  
lészen-e nekünk – vagy neki...

Koronám, pártám, csillagom  
visz az időben avaron  
szívemen súly a fenevad  
ártani próbál, lemarad.

Veri a tamtam szívemet  
vágatnak bennem az erek  
átfut és tűnik tavaszom –  
koronám, pártám nem adom.

**Egyszerre**

Minden egyszerre van.  
Minden elvisz a végig.  
Minden megújul egyszer.  
Minden sötét fehérlik.  
A nap megint kialszik.  
A nap megint feléled.  
Tört szivárvány ragyog:  
üvegdarab a fénynek.